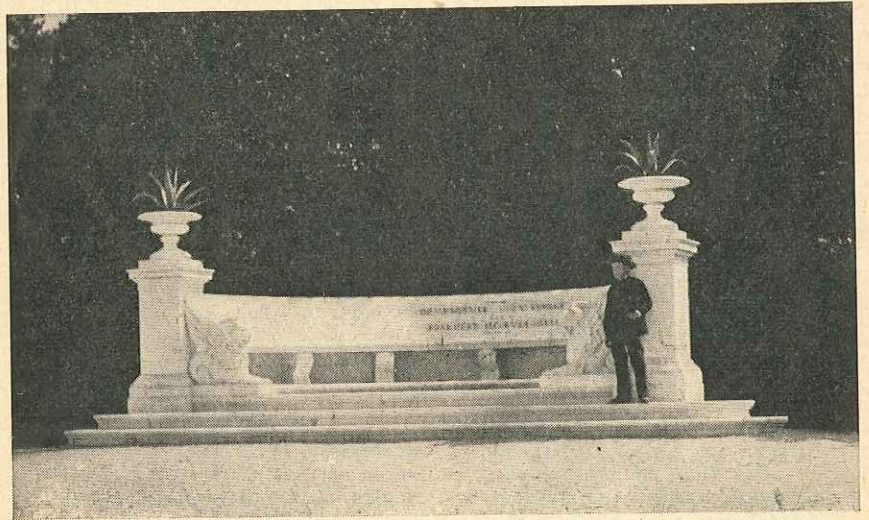

HET GEHEIM VAN DE FLES

Het was op een mooie Zondagochtend in de herfst van 1881, toen na een wandeling met ons drieën, mijn vader, mijn broer en ik door de Scheveningse Bosjes, langs de Waterpartij, teruggingen naar huis. Bij de „Verhuellbank” gekomen, bleef mijn vader staan, en na even zwijgend naar de bank te hebben gekeken, zei hij: „Luister goed jongens, dan zal ik jullie eens wat vertellen, dat jullie nooit vergeten moet.”

„Toen ik deze zomer met anderen aan dit plantsoen werkte, was deze bank nog in aanbouw. Ik heb toen op een stukje perkament al de namen geschreven van hen, die hier werkten. Toen ik dat gedaan had, heb ik dat stukje perkament in een fles gestoken en die in een vrij-

gelaten holletje in de fundering van de bank geborgen. Nu zal er toch zeker wel iets heel ergs moeten gebeuren, wil deze fles met het perkament nog ooit tevoorschijn komen, want wie zou er ooit aan denken deze dure witmarmeren bank te slopen! Neen, dat zal wel nooit gebeu-

Sic transit . . . De Verhuellbank kort na haar oprichting in de tachtiger jaren.

ren; en zo is het mogelijk dat die fles met het perkament daar tot de jongste dag verborgen blijft. Zo, jongens, dat weten jullie nu, en doen jullie nu maar je best, om het nooit te vergeten." Aldus mijn vader.

Nu, wij hebben het goed onthouden en het ook doorgegeven aan anderen, die blijk gaven er belang in te stellen. Nooit zijn we die bank voorbijgegaan zonder te denken aan die verborgen fles met het perkament.

De vandalen kwamen

Maar, iets heel ergs, erger dan mijn vader ooit kon denken, gebeurde: op 10 Mei 1940 brak de tweede wereldoorlog uit en ons land bleef er niet buiten. Grote verschrikkingen en verwoestingen door het hele land; ook onze goede buurt, vanouds bekend als „Wittebrug", bleef niet gespaard. Bruggen werden opgeblazen, de mooie oude Scheveningse Bosjes zo goed als geheel kaalgehakt, de Waterpartij in een tankval veranderd, de twee monumentale banken, gewijd aan Verhuell en Cremer, tot aan de grond gesloopt. Toen de bevrijding kwam, was mijn eerste gang naar de Waterpartij, waar het mij een troost was, bij al het daar verloren-gegane schoon, te mogen zien, dat de fondeling van de „Verhuellbank" niet was weggebroken.

Toen ik aan de heer Doorenbos, directeur van de Gemeenteplantsoenen, vertelde wat ik wist dat er in de fondeling van de bank verborgen lag, vond deze dat interessant genoeg om mij te beloven order te geven, dat er bij het opruimen van de resten van de bank, met zorg naar moest worden uitgezien. Toen de herstelwerkzaamheden aan de Waterpartij in October j.l. zover waren gevorderd dat de fondeling van de bank moest worden opgeruimd, gebeurde hetgeen mijn vader schier onmogelijk had gedacht: de fles met het door hem be-

Het overnemen van tekeningen, artikelen of gedeelten daarvan uit „Den Haag en Wij" is niet toegestaan zonder voorafgaande toestemming van de Redactie.

Wat de fles bevatte

Op het vergeelde perkament stond woordelijk geschreven:

Makers van de monumentale bank.
Antonius van Roon, Meester Steenhouwer, 38 jaar.

Jacobus van Roon, oud 52 jaar.
Johannes van der Putten, oud 26 jaar.

Bovenstaanden waren steenhouders-werklieden.

Johannes van Beek, oud 50 jaar.
Antonius Krins, oud 21 jaar.

Bovenstaanden waren metselaars

Gemeente-opzichter.

Hendricus Westbroek, oud 46 jaar.
Maker van de gras- en bloemperken en plein rond de monumentale bank.

Johannes van Tol, oud 44 jaar.
Hendricus Cornelis van Noord, oud 39 jaar.

Tuinlieden aan bovengenoemde bank.

Zondag 15 Juli 1881.

Vinder van het perkament zal dit op het stadhuis van Den Haag brengen.

Piet Westbroek, zoon van Hendrik, oud 18 jaar. Plantage-meester.

(De latere directeur van Plantsoenen, naar wie het Westbroekpark is genoemd — Red. Den Haag en Wij.)

schreven stukje perkament werd ongeschonden teruggevonden.

En zo is dan deze fles met inhoud, na bijna zeventig jaar in de fondeling van de bank verborgen te zijn geweest, door de vriendelijke bemoeiing van de heer Doorenbos in mijn bezit gekomen. Zij wordt nu als een voor ons waardevolle gedachtenis aan mijn in 1916 overleden vader, aan bevriende bekenden, aan een vredige tijd maar ook aan, helaas! fel bewogen dagen, met zorg bewaard.

W. F. J. G. VAN NOORD